

[Forsvarsministeren.]

jeg håber ikke alt for meget, men jeg er som sagt forhandlingsvillig på det punkt. Jeg synes som sagt, det er et af de punkter, som viser os, at det kunne have været nyttigt at fortsætte arbejdet i udvalget.

Det ærede medlem hr. From gjorde rigtigt opmærksom på, at det udkast o. s. v., som forelå i udvalget dengang, ikke kunne være bindende for os. Nej, det var ikke bindende, og det har jeg ofte gjort opmærksom på i den offentlige diskussion, men ikke desto mindre har jeg adskillige gange måttet høre bebrejdelser for, at vi var løbet fra et forlig. Det kan lige så lidt have været bindende for os, som det har været bindende for det ærede medlem og hans parti.

Jeg sporede også en lille tone af bebrejdelse i det ærede medlems udtalelse om, at det var mig, der var begyndt at referere fra forhandlingerne i det forsvarspolitiske udvalg. Jeg vil dertil sige, at det ikke er sikkert, jeg havde gjort det, hvis ikke Berlingske Tidende havde haft den artikel, som jeg har omtalt nogle gange. Jeg synes, at det, man der præsterede, var ret groft, og jeg synes, at det nødvendiggjorde en besked om tingene, og jeg kan ikke se, at der er sket nogen skade ved, at der er givet en sådan besked.

Må jeg så endelig svare det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, som under det kommende udvalgsarbejde venter en klar redegørelse fra NATO om vore forsvarsanliggender, at udvalget skal få den lige så klar, som vi modtager den fra NATO, men vi kan naturligvis ikke — det er måske rigtigt at gøre opmærksom på dette til sidst — ændre det forhold, at afgørelsen af disse ting til syvende og sidst træffes i folketinget.

(Kort bemærkning).

From: For en gangs skyld og på et enkelt område er jeg enig med det ærede medlem hr. Alfred Jensen, nemlig når han siger, at vi snakker lidt for meget om, hvem der

sagde hvad, og hvornår de sagde det. På denne baggrund skal jeg afstå fra enhver videre diskussion om alt dette og nøjes med at sige, at jeg stemmer imod den foreslåede dagsorden og det ændringsforslag, der er stillet til den.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Jeg må springe over de bemærkninger, jeg ellers ville gøre til ministeren, og tage fat på det, der er sagt om vort dagsordensforslag. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger, at det ikke har noget med den foreliggende sag at gøre. Det har det i allerhøjeste grad. Vi mener, at det foreliggende lovforslag vil føre til en forværring af oprustningen, og ministeren gjorde også i sin fremsættelsestale opmærksom på, at hvis Danmark skal opfylde de krav, som kommer fra NATO-side, bliver man nødt til at gennemføre en sådan ændring, og det er disse foranstaltninger, vi ikke ønsker at gå med til. Derfor har vi stillet vort dagsordensforslag, som går ud på, at lovforslaget bortfalder. Så hellere køre videre med den bestående ordning; og for at illustrere, hvad der skal sættes i stedet, har vi anvist de forskellige ting.

Dernæst siger det ærede medlem om det stillede ændringsforslag, at han vil hjælpe os og derfor foreslår, at vi skal sætte ind med afrustning, og at Danmark skal erklære sin neutralitet. Jeg synes, det er en dårlig hjælp, eftersom der sluttelig i dagsordenen står, at man skal have en atomfri, militært udtyndet zone i Europa. Militært udtyndet zone kan vist ikke være forenelig med afrustning. Jeg forstod det ærede medlem sådan, at der egentlig ikke var noget at indvende mod det stillede dagsordensforslag; det var blot, at det var stillet under dette punkt. Jeg må sige, at denne hjælpende hånd gør det ikke klarere, tværtimod. Dertil kommer, at det store problem for Danmark ikke er at få fastslået: afrustning eller ikke-afrustning. Vi ved, at lande, der intet militær har, ikke har undgået at